

Tiden kræver, er saa lang (3 à 4 Aar) — det tror jeg er et meget vægtigt Argument —, „at nævnte Eksamen ikke er synderlig mere tilgængelig for ubemidlede Personer end fuldstændig juridisk Embeds-eksamen, hvorved det maa erindres, at kun Studenter har Adgang til de til Universitetet knyttede Stipendier. Det er da ogsaa Fakultetets bestemte Indtryk, at mangfoldige Studenter stammer fra lige saa ubemidlede Hjem som de ustuderede Jurister. For adskillige af disse er dansk juridisk Eksamen kun et tvivlsomt Gode, idet den lokker dem til at ofre Tid og Penge paa et Forehavende, der dog til sidst bereder dem Skuffelser, fordi de med deres noget mangelfulde Fordannelse har vanskeligt ved at fyldestgøre Eksamensfordringerne, i hvert Fald i en saadan Grad, at de kan opnaa den første Karakter, der er en Betingelse for Adgangen til Sagførervirksomhed. I Norge, hvor der fra Tiden før 1814 bestod en ganske lignende Eksamen („norsk juridisk Eksamen“), er denne da ogsaa for længst ophævet (alle-rede 1845), og der har, saa vidt vides, aldrig senere været Tale om at genindføre den“.

Hermed mener jeg at have Ord til andet gjort Rede for de væsentligste af de Argumenter, det juridiske Fakultet har at fremføre til Fordel for Tanken om nu at afskaffe dansk juridisk Eksamen. Jeg har kun at tilføje, at hvis der viser sig her i dette høje Ting eller i øvrigt en Modstand derimod, vil jeg ikke finde det rigtigt i dette Øjeblik at foretage et saadant administrativt Skridt, men vil finde det klogere at afvente, hvorledes Forholdene maatte stille sig, naar i 1919 den nye Retsplejeordning er traadt i Kraft og har virket nogen Tid, saa at man har set, hvorledes de juridiske Kræfter, der er til Statens Raadighed til den Tid, slaar til. Jeg maa tilføje, at jeg paa den anden Side, hvis det skulde vise sig, at det juridiske Fakultets Ønske har almindelig Tilslutning i den offentlige Mening, ikke vil vægre mig ved at efterkomme det.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) spurgte mig, om den Interesse for en Pantelaanerlovgivning, som jeg tidligere havde aflagt Vidnesbyrd om ved Udtalelser her i Tinget, bestandig var til Stede hos mig, og om man kunde vente et Lovforslag derom. Et saadant Lovforslag er under Udarbejdelse i Justitsministeriet, men jeg skal i dette Øjeblik, med de anstrengte Forhold, under hvilke man i saa mange Henseender arbejder, ikke med fuld Sik-

kerhed kunne sige, hvorvidt jeg vil være i Stand til at fremsætte et saadant Lovforslag i indeværende Rigsdagssamling. Men Forarbejder gøres altsaa.

Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) berørte Spørgsmaalet om Møbellaan og Aager og krævede Regler herom. Jeg er i det særdeles heldige Tilfælde at kunne love det ærede Medlem, at der efter en Ferie, som den højt-ærede Formand ventelig indrømmer os i Begyndelsen af November, naar det høje Folketing igen holder Møde, for det skal kunne foreligge et Forslag til Lov om Salg paa Afbetaling, hvorved disse Møbellaanerforretninger bliver hindret i deres Virksomhed, samt et Forslag til Lov om Villieserklæringer, i hvis § 32 der, hvis Lovforslaget forbliver uforandret, som det nu foreligger i Udkast, vil findes Bestemmelser, som gør den svagere Parts Løfte ugyldigt, naar han er blevet ublu behandlet af den, som af den ene eller den anden Grund kunde overvælde ham, og dette vil i høj Grad modarbejde Aager.

Det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam) henvendte nogle Ord til mig om de grønlandske Forhold. Idet jeg i øvrigt venter, at Indenrigsministeren, under hvem denne Sag sorterer, vil komme nærmere ind derpaa, skal jeg kun sige, at jeg vilde finde det naturligt, om man i en nær Fremtid nedsatte en Kommission, som tog alle Planer vedrørende Grønland og Fremarbejdet paa Grønland op til samlet Overvejelse.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) spurgte, om et Forslag til Lov om at forbyde Udlændinge at erhverve Jord i Danmark uden Tilladelse fra Regeringen ikke kunde ventes i denne Rigsdagssamling. Jeg skal dertil sige, at dette Spørgsmaal er noget vanskeligere, end det ærede Medlem synes at mene. Hvis jeg ikke misforstod ham, sagde han, at alle andre Lande havde saadanne Bestemmelser. Det tror jeg ingenlunde er Tilfældet. Man har ganske vist nogle Bestemmelser af denne Art i Sverige, men i f. Eks. den tyske almindelige Lovgivning har man ikke saadanne Bestemmelser. Af vore Nabolande har det ene saadanne Bestemmelser, det andet ikke. Vi som et lille Land maa ogsaa tænke paa, at hvis vi træffer denne Art Bestemmelser for Udlændinge, som kommer her til Landet, maa vi vente vor Aktionsevne i Forretningslivet udenfor vort Lands Grænser indsnæret af lignende Bestemmelser i andre Lande. Der er mange, der nærer store